

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 474
din 27.08.2008

Dosar nr: 351/2008

Petiția nr: 6.380/05.05.2008

Petent: P I

Reclamat: Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: retrogradarea de la gradul de ofițer de poliție la gradul de agent de poliție din cauza nivelului de educație, neacordarea gradului profesional în urma absolvirii cursului de capacitate, neacordarea concediului de studii

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. P I ,

I.2. Numele și domiciliul ales al reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petentul arată că a fost retrogradaată de la gradul de ofițer de poliție la gradul de agent de poliție din cauza nivelului de educație, nu i s-a acordat gradului profesional în urma absolvirii cursului de capacitate, nici concediul de studii.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatorie retrogradarea de la gradul de ofițer de poliție la gradul de agent de poliție din cauza nivelului de educație, neacordarea gradului profesional în urma absolvirii cursului de capacitate, neacordarea concediului de studii.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 27.05.2008 (filele 90-91 din dosar).

La audierea din 27.05.2008 s-a prezentat petentul.

La dosar a trimis punct de vedere reclamatul, prin **Adresa nr. 2077286/5/03.06.2008** (semnată de C B , director general, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 7.917/04.06.2008**) și petentul cu ocazia audierii.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, polițist, prin **Petiția nr. 6.3804/05.05.2008** (filele 1-19 din dosar), solicită constatarea existenței discriminării prin:

- instituirea unui privilegiu nejustificat și preferențial pentru ofițerii absolvenți ai Școlilor Militare de Miliție și Poliție în urma căreia petentul a fost retrogradat în categoria B - corpul agenților de poliție cu gradul profesional de agent șef principal de poliție, funcția de agent principal și șef sector de siguranță publică;

- instituirea unui privilegiu nejustificat și preferențial între petent și alte cadre de poliție cu gradul profesional de inspectori principali având ca efect neacordarea gradului profesional de subcomisar de poliție în urma admiterii, promovării și absolvirii cursului de capacitate necesar avansării la acest grad profesional în anul 2005;

- instituirea unui privilegiu nejustificat și preferențial între petent și alte cadre de poliție privind neacordarea concediului de studii în anul 2008, necesar pentru susținerea examenului de licență la facultatea de drept.

Depune la dosar acte în susținerea cauzei (filele 20-87 din dosar).

Prin punctul de vedere depus la dosar cu ocazia audierii (47 file în total), petentul își menține petiția.

Reclamatul, prin **Adresa nr. 2077286/5/03.06.2008**, arată următoarele:

- petentul a absolvit Școala militară de poliție Slatin în 1989, fiind încadrat ca subofițer;

- la data de 15.10.1994, ca urmare a promovării examenului organizat la nivelul Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru trecerea în corpul ofițerilor, petentul a fost avansat la gradul profesional de sublocotenent;

- în urma modificărilor legislative, ofițerii fără studii superioare au fost trecuți în corpul agenților de poliție;

- legea a acordat termen până la data de 24.08.2007 pentru definitivarea studiilor superioare;

- privind concediul de odihnă, legea prevede ca acest concediu să se acorde doar pentru polițiștii care frecventează prima instituție de învățământ superior de la dobândirea statului de personal al Ministerului de Interne, legea prevede totodată tipurile de instituții de învățământ, precum și formele de desfășurare a cursurilor, fără să includă forma de învățământ „la zi”, justificarea fiind că această formă de învățământ este improprie, având în vedere atribuțiile se serviciu specifice ale unui polițist;

- referitor la avansarea în gradul profesional de subcomisar de poliție, legea prevede doar o condiție care trebuie îndeplinită, iar nu obligația acordării gradului imediat după absolvirea cursurilor de capacitate profesională;

- discriminarea invocată nu specifică un criteriu enumerat de lege, nu există o situație comparabilă;

- fiind invocate prevederi legale care stabilesc clar unele condiții, nu se poate invoca discriminarea;

- distingerea nu reprezintă întotdeauna discriminare.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul consideră discriminatorie retrogradarea de la gradul de ofițer de poliție la gradul de agent de poliție din cauza nivelului de educație, neacordarea gradului profesional în urma absolvirii cursului de capacitate, neacordarea concediului de studii..

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**),

republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Colegiul director a analizat separat fiecare obiect în parte.

6.1.1. Privind retrogradarea de la gradul de ofițer de poliție la gradul de agent de poliție din cauza nivelului de educație, Colegiul director constată că legea instituie o restricție bazată pe nivelul de educație care afectează drepturile din domeniul angajării.

6.1.2. Nu se poate admite ideea exprimată de reclamat conform căruia nu există un criteriu de discriminare enumerat de **O.G. nr. 137/2000**, republicat, întrucât enumerarea criteriilor are caracter exemplificativ și nu restrictiv. Nivelul de educație se înscrie sub sintagma „orice alt criteriu”.

6.1.3. Nu se poate admite nici ideea conform căruia nu ar exista o comparabilitate, întrucât persoanele care au avut studii superioare nu au fost retrogradate, astfel situația petentului se compară cu situația celor care au avut studii superioare până la data prevăzută de lege (24.08.2007).

6.1.4. Nu se poate admite nici ideea conform căruia dacă o lege prevede o distincție, această distincție nu reprezintă discriminare. Conform **O.G. nr. 137/2000**, republicată, art. 16, „Consiliul National pentru Combaterea Discriminării, denumit în continuare Consiliul, este autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte.”, iar art. 18 alin. 1 precizează: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.” În consecință, în calitate de singura autoritate de stat din România care este definit ca fiind garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, responsabil cu privire la armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative care contravin principiului nediscriminării, Consiliul Național

pentru Combaterea Discriminării poate constata discriminarea chiar dacă o astfel de discriminare își are originea într-o prevedere legală. **Ordonanța de urgență nr. 75 din 11 iunie 2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției**, publicat în **Monitorul Oficial al României nr. 462 din 20 iunie 2008**, la art. V, prevede: „În Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, după alineatul (2) al articolului 19 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: «(3) Sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.»” Astfel în mod implicit se recunoaște competența CNCD de soluționare a petițiilor care au ca obiect măsurile legislative adoptate în alte domenii decât cele care privesc salarizarea personalului din sistemul bugetar.

6.1.5. Colegiul director constată că modificarea legislativă a intervenit ca efect al directivelor europene în domeniu, întrucât în Uniunea Europeană ofițerii de poliție trebuie să aibă studii superioare, existând o justificare obiectivă, și anume nivelul ridicat al calității activității așteptate din partea unui ofițer de poliție.

6.1.6. În conformitate cu prevederile **O.G. nr. 137/2000**, republicată, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, doar acele distincții au caracter discriminator care nu au o justificare obiectivă sau rezonabilă (FREDIN împotriva SUEDEI, 18 februarie 1991, parag. 60, HOFFMAN împotriva AUSTRIEI, 23 iunie 1993, parag. 31, STUBBINGS și alții împotriva REGATULUI UNIT, 22 octombrie 1996, parag. 75 ș.a.).

6.1.7. În concluzie retrogradarea de la gradul de ofițer de poliție la gradul de agent de poliție din cauza nivelului de educație nu reprezintă discriminare.

6.2.1. Privind neacordarea gradului profesional în urma absolvirii cursului de capacitate, Colegiul director constată că legea instituie o restricție privind acordarea gradului profesional, condiționat de absolvirea unui curs, fără a institui obligația ca cei care absolvă respectivul curs să primească gradul profesional solicitat de petent.

6.2.2. Condiționarea acordării gradului profesional de absolvirea unui curs nu reprezintă discriminare (vezi pct. 6.1.6.).

6.2.3. Primirea gradului profesional nu este un drept ce izvoarește din absolvirea cursului.

6.2.4. Pentru a ne afla în fața unei discriminări, petentul ar fi trebuit să indice atât persoane care, în condiții similare, au primit gradul profesional, cât și criteriul de diferențiere.

6.3.1. Privind neacordarea concediului de studii, Colegiul director constată că legea instituie o restricție bazată pe tipul de educație care afectează dreptul la concediu de studii.

6.3.2. Cele arătate la pct. 6.1.2.-6.1.4 se aplică în mod corespunzător.

6.3.3. Colegiul director consideră că este justificat obiectiv să se acorde concediu pentru studii, în afara studiilor la tipul de învățământ la zi, această

formă de învățământ fiind improprie cadrelor de poliție, având în vedere atribuțiile se serviciu specifice.

6.3.4. Având în vedere cele arătate la pct. 6.1.6., neacordarea concediului de studii pentru studenții care se află la forma de învățământ la zi nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, prin unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

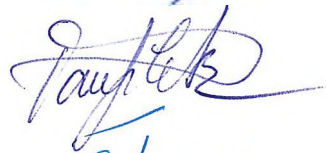
HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 28.08.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 zile, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

